

Bilag

MINISTEREN FOR GRØNLAND

Den 21. oktober 1959.

Formanden for det af folketinget nedsatte udvalg angående den af statsrevisorerne afgivne betænkning for statsregnskabet 1957-58.

Efter modtagelsen af statsrevisorernes betænkning for finansåret 1957-58 har jeg med den kongelige grønlandske handels direktør drøftet den af statsrevisorerne på side 59 vedrørende den kongelige grønlandske handels regnskaber anførte bemærkning, der lyder som følger:

„Som det foran fremgår, viser det sig, at fremsendelsen af regnskaberne for den kongelige grønlandske handel — uanset at man for at lette regnskabsførelsen er gået over til anvendelse af kalenderåret — stadig forsinkes, og statsrevisorerne gør således foranlediget opmærksom på, at de fastlagte frister nøje må overholdes og i givet fald bør kunne medføre konsekvenser for tjenestemænd, der ikke medvirker til overholdelsen heraf.“

Som resultat af denne drøftelse kan jeg oplyse følgende:

På den kgl. grønlandske handel stod man uforstående over for, hvad der kunne ligge i denne bemærkning, idet Handelen ikke var sig bevidst på noget tidspunkt at have overskredet fastlagte frister med hensyn til regnskabsaflægning, og telefoniske henvendelser fra Handelen til 3. revisionsdepartement og finanshovedbogholderiet bekræftede, at man ikke fra disse institutioner havde fundet anledning til på noget tidspunkt at påtale forsinkelser.

Gennem folketingets bureau har Handelen nu fået oplyst, at den anførte antegnelse ikke havde relation til regnskabernes rettidige aflevering, men derimod sigtede mod de differencer, der opstår mellem de bevilgede beløb og de endelige regnskabstal som følge af, at Handelen på det tidspunkt, da

ændringsforslag til lov om tillægsbevilling for 1957-58 blev udarbejdet, kun var i besiddelse af regnskabstal fra Grønland for mellem 8 og 10 af årets måneder.

Dette forhold har gjort sig gældende lige siden Handelens selvstændige regnskab blev bygget op efter nyordningen, der gennemførtes, efter at Grønlandskommissionen af 1948 havde afleveret sin betænkning i 1950. Handelens kommentarer hertil, som i øvrigt gengives af statsrevisorerne, er uændret gået igen år efter år, og forholdet har ikke tidligere givet anledning til påtale.

Jeg må i denne forbindelse gøre opmærksom på, at man i 1952 ikke gik over til anvendelse af kalenderåret for at lette regnskabsførelsen, men for at gøre regnskabet mere aktuelt. Indtil da vedrørte de grønlandske tal i statsregnskabet nemlig ikke samme år som statsregnskabet i øvrigt, men det forudgående finansår. På den måde havde man klaret de vanskeligheder, som skyldes de særlige grønlandske kommunikationsproblemer.

I 1952 blev talmaterialet gjort mere aktuelt, men betingelsen herfor var, at man som regnskabsår for Grønland måtte bruge kalenderåret i stedet for finansåret. Herved blev den tid, som er til rådighed for regnskabsafslutningen, reduceret med 9 måneder.

Over for disse mere aktuelle tal står den ulempe, at det er umuligt at fremskaffe endelige regnskabstal på det tidspunkt, hvor ændringsforslag til tillægsbevillingslov skal indgives, jfr. foran.

Udarbejdelsen af Handelens regnskaber er meget kompliceret, idet denne er kædet